

ikke en Indrømmelse af, at vi fraskrive os den Pligt for Ministeren, at han skal fremlægge en Præstelønningslov? Har det ikke staaet paa Dagsordenen i 18 Aar, at vi skulle have en Præstelønningslov, og var det ikke af Hensyn dertil, at den ærede Minister den 31te Januar 1860 tog sit Forslag om, at Geistlighedens Indtægter skulde paa Finantsloven, tilbage? (Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jo!) Ja, det er rigtigt, der gav Ministeren mig Medhold. Da havde vi det Rottwittske Ministerium, som vidste, hvad det vilde, og da Minister Borgen sagde: Jeg vil forelægge et Forslag om fast Lønning for Geistligheden, saa tog den nuværende Minister sit Forslag tilbage, og nu efter 18 Aar vil den høitærede Minister ikke paa nogen Maade gaa ind paa, hvad han den Gang selv vedkjendte sig som Grundlovens rette og sande Mening! Til den Ministers Politikk har jeg ingen Tillid, og jeg siger, at det Finantsudvalg, som tror paa en Minister, efter at han har stillet saadanne parlamentariske Præcedenser, er et svagt Udvalg, som ikke forjener at have Bælgernes eller Rigsdagens Tillid. Den ærede Ordfører stiller sig paa det negative Standpunkt, at der slet ikke bliver Noget afgjort ved dette Forslag. Men sidd vi da her, efter at have haft en provisorisk Finantslov, for ikke at gjøre Noget? Ere vi ikke komne her, vi, som seirede den 25de April, for at udtale, at vi ville Grundlovens Gjennemførelse, og da først og fremmest saaledes, som Kultusministeren har lært os den, da han var Rigsdagsmand? Det mener jeg, at vi ere komne her for, og jeg tror ikke, at de Beneficiere, den ærede Kultusminister har skienket os, ere af den Betsaffenhed, at vi skulde gaa fra det, vi Alle for Æren, saa at sige, have lovet vore Bælgere, og Alle for Æren fra venstre Side have anset for at være Rigsdagens Opgave, siden vi havde Minister Borgen paa Kultusministerens Plads, og derfor fraskiger jeg mig enhver Forbindelse med et Flertalsforslag, som det her ligger for.

Men nu vil jeg tillade mig at gjøre den ærede Minister en lille Intexpellation angaaende disse Stiftsmidler. Han maa jo have overveiet den Sag, og han maa jo vide, hvad der nu skal ske. Derfor nu en Præst, der er kommen ind i et beklippet Præstefald, bør, hvor skal saa hans Enke have Pension fra? Derfor en Præst, der er kommen ind i et beklippet Præstefald, gaar af

for Svagheds Skyld, hvor skal saa han have Pension fra? Ja, den ærede Minister skal følge Loven af 3die Januar 1851, indtil han faar den omgjort, og indtil han kommer med en ny Præstepensionslov. Efter denne Lov skal han væsentlig tage den af Præstefaldene; men det kan Ministeren ikke mere, naar han har beklippet dem saaledes og taget Frugterne fra dem og lagt dem hen til Stiftsmidlerne, saa at der ikke bliver noget Overflud til at pensionere Formanden og hans Enke eller flere Formænd og deres Enker med. Jeg spørger altsaa, hvorledes vil den ærede Minister kunne pensionere en Præst eller Præstefaldefalder i et beklippet Fald, der ikke tillader at yde nogen Pension af Ralsets Indtægter? Skulle vi saa have dem her paa Finantsloven som Liggere? Skulde vi have dem saaledes, som der staaer om nogle Præster, der ere bleve sidsvage? Kunde Stiftsmidlerne ikke ogsaa anvendes til saadan Understøttelse, uden at denne Nød og Glendighed bliver kundbar, uden at vi her komme til at forhandle om bekjendte Menneker og deres Børn? Det tillader jeg mig at spørge den ærede Minister om. Det være langt fra mig at spørge om, hvor meget Ministeren har faaet ind af Stiftsmidlerne; thi saa svarer han saa lakonisk ligesom i Fjor til Udvalget: det ligger udenfor Folkethingets Omraade; kom mig ikke med saa nærgaaende Spørgsmaal; dem skal jeg nok vogte mig for.

Nu kommer jeg til at tale Noget om Sorø; det er af noget mere lokal Natur. Det gaar ogsaa noget langt tilbage i Tiden; men der er den Mærkelighed derved, at jeg ogsaa i dette Stykke har haft den ærede Kultusminister til Meningsfælle. Egesom han og jeg have været saa at sige politiske Busenfreunde om Stiftsmidlerne, saaledes have vi ogsaa været det angaaende det, jeg nu vil tale om, og jeg elster Ministeren endnu fra den Tid, fordi han den Gang har hjulpet mig til at faae Meninger, som jeg anser for at være funde endnu. — Der findes paa Indtægtsiden af Sorø Akademis Budget en Beretning om, hvorledes Sovedgaarden Nordruplund er bortforpagtet, og der siges da, at den er bleven bortforpagtet for en aarlig Afgift af 32 Rkr. pr. Tønde Land, og det fremstilles, som om der ikke var Noget at sige mod denne Forpagtning; men jeg har alligevel Meget at sige mod den. Det er over 20 Aar siden, at der i Finantsudvalget, da den ærede Minister var her i Thinget, blev vedtaget, at So-